

homines opinione relicta, III Idus Julias anni 1024 A veniam Christi gratia petebat; qui cum illæsum abire permittens, statim proximum templum ingressus est, Crucifixum continuo, cujus simulacrum orabat, referre ei capite inclinato ob ejus facti gratias, ut ipse et omnes qui aderant clare conspexere. Quo prodigio attonitus, relictis omnibus, monasticam vitam elegit, et in loco qui Vallis-Umbrosa dicitur, juxta Appenninum secessit: inibique disciplinam sub S. Benedicto regulam amictu coloris Veneti instituit. Quam Alexander II et Gregorius VII confirmarunt. Obiit anno Domini 1074, in cœnobio Possiniano, IV Idus Julii, miraculis clarus, ibidem sepultus. Quem cum inter sanctos a Gregorio septimo declaratum vera fama referat, Cælestinus III idem certus approbavit. Cujus successores viri optimi Patres institutum promovere, et hoc ex chronicis Bernardi monachi, et S. Antonini traditur.

Chunradus II imperator Romæ in basilica Vaticana, die Paschæ, VII Kal. Aprilis, a Joanne decimo nono papa, coronatus est, anno 1027, qui Romanos minis terruit Joannem pontificem infestantes, exitium quoque interminatus, nisi a vexando pontifice quiescerent.

Basilius junior Augustus circa Kal. Octobris mortuus est Constantinopoli.

Imperator Constantinus X Aug. solus imperavit annos II, mens. XI.

Anno 1028 Vido Aretinus, vir artis musicæ eruditissimus, novam vocum slectendorum disciplinam, quæ in hunc usque diem observatur, per litteras syllabasque flexuris digitorum lævæ manus adjungendas edidisse fertur, aliaque composuit opera, quorum Trithemius meminit.

Imper. Constantinus X Aug. obiit circa Kalend. Septembris, anno 1029.

Imp. Romanus IV Argyrus Aug. imperavit annos V, menses VI.

Sab Joanne decimo nono, anno Domini 1030, congregatio tertia Sancti Benedicti, quæ Vallis-Umbrosæ dicitur, originem habuit. Eo enim anno prima ejusdem comitia habentur, quibus ipsius auctor et fundator B. Joannes Gualbertus, Florentinus, vir sanctissimus, abbas generalis creatus est. Is adhuc juvenis cum fraternam cædem magna armorum manu ulcisci procuraret, casu hostem obvium in oppido Miniatis habuit. Qui terrore perterritus, illico Joanni supplex factus, ad ipsius genua procidens

B Anno 1031 in Campania B. Dominicus, mirabilium patratum operum, multorumque fundator cœnobiorum apud Soram jam ferme octuagenarius obiit, atque in monasterio quod postea ab eo nomen accepit sepultus est. Hunc locatum Petrus Damiani vocat, quod ad macerandum interioris amictus asperitate carnem lorica uteretur.

Anno 1031 in Campania B. Dominicus, mirabilium patratum operum, multorumque fundator cœnobiorum apud Soram jam ferme octuagenarius obiit, atque in monasterio quod postea ab eo nomen accepit sepultus est. Hunc locatum Petrus Damiani vocat, quod ad macerandum interioris amictus asperitate carnem lorica uteretur.

Concilia tria sub ejus pontificatu habita, Gerbicense, et Franckofordense, anno 1024, et Auburiense anno 1030.

Joannes autem, cujus vita mirifice laudatur, anno pontificatus sui VIII, mense IX, die X, moritur VI Idus Novembris, anno 1032, sepultus ad S. Petrum. Vacavit sedes dies duos. Auctores Glaber Rodolphus, et Leo Marsicanus in Historia Casinensi.

NOTITIA DIPLOMATICA.

(JARRÉ, *Regesta pontificum Romanorum*, pag. 357.)

Joannis XIX bullæ sunt scriptæ per manum,

• c Sergii notarii regionarii et scrinariii S. R. E. (1, 10, 18)

• c Rogerii (2)

• c Georgii (1, 5, 9, 19)

• c Joannis cardinalis et cancellarii vice Petri diaconi (7); cf. bullam apud Ughelli Ital. Sacr. V, 1110.

Data p. m.

• c Benedicti Portuensis episcopi et bibliothecarii S. apost. Sedis (8)

• c Benedicti Portuensis episcopi, vice Peregrini, Colonienensis archiepiscopi, bibliothecarii S. Sedis apost. (1)

• c Bosonis episcopi S. Tiburtinæ Ecclesiæ et bibliothecarii S. apost. Sed. (4, 5, 7)

• c Petri episcopi Prænestinæ Ecclesiæ et bibliothecarii S. apost. Sed. (6)

JOANNIS XIX PAPÆ EPISTOLÆ ET DIPLOMATA.